

**WYŻSZA SZKOŁA
INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA**
z siedzibą w Rzeszowie

Według rankingu WPROST jedna z trzech najlepszych uczelni niepublicznych w kraju

- ADMINISTRACJA
- DZIEDZICTWO KULTUROWE I ESTETYKA ŚRODOWISKA
- DZIENNIKARSTWO I KOMUNIKACJA SPOŁECZNA
- EKONOMIA
- ELEKTRONIKA I TELEKOMUNIKACJA
- EUROPEISTYKA
- GOSPODARKA EUROPEJSKA
- INFORMATYKA I EKONOMETRIA
- TURYSTYKA I REKREACJA
- ZARZĄDZANIE SYSTEMAMI I SIECIAMI KOMPUTEROWYMI

- najlepsza Lokalna Akademia Cisco w Europie, Azji i na Bliskim Wschodzie
- Autoryzowane Centrum Egzaminacyjne Prometric
- kursy oraz szkolenia uznanych firm informatycznych, m.in. Microsoft, Cisco, Sun Microsystems, Novell
- egzaminy Europejskiego Komputerowego Prawa Jazdy
- międzynarodowe certyfikaty językowe LCCI oraz TELC

JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE
STUDIA LICENCJACKIE ■ STUDIA INŻYNIERSKIE
UZUPEŁNIAJĄCE STUDIA MAGISTERSKIE

RZESZÓW
WSIIIZ, ul. Sucharskiego 2
tel. (0 17) 866 11 88, 866 11 99
fax (0 17) 866 12 29
e-mail: wsiz@wsiz.rzeszow.pl

WYDZIAŁY ZAMIEJSCOWE:
DĘBICA, KROSNO, NISKO

www.wsiz.rzeszow.pl

PODSTAWOWE INFORMACJE

FINLANDIA (Republika Finlandii)

fiń. **Suomi (Suomen Tasavalta)**
szwedz. **Finland (Republiken Finland)**

Położenia, warunki naturalne

Stolica: Helsinki (Helsingfors).

Powierzchnia: 338,1 tys. km².

Podział administracyjny: 12 prowincji (lääni), w tym położone u wejścia do Zat. Botnickiej autonomiczne Wyspy Alandzkie.

Najwyższy punkt: Haltiatunturi 1328 m n.p.m.

Finlandia leży w Europie Północnej, nad Zatoką Botnicką i Zatoką Fińską Morza Bałtyckiego, pomiędzy 59°30' (wyspa Bogskär Föglö w Zatoce Finskiej) a 70°06' N (okolice Utsjoki w Laponii) oraz 19°07' (Märket w archipelagu Wysp Alandzkich) a 31°35' E (jeziro Virma w Karelii). Kraj graniczy z Norwegią (729 km), Rosją (1313 km) i Szwecją (586 km). Z ogólnej powierzchni 337 tys. km² na wody wewnętrzne przypada aż 31,6 tys. km², tj. 10%. Z tej racji Finlandia zwana jest „krajem tysiąca jezior”, ale też często spotyka się określenie *Suomi*, czyli „kraj bagien”.

Powierzchnia Finlandii jest przeważnie nizinna, o młodej rzeźbie polodowco-

wej. Średnia wysokość kraju wynosi zaledwie 152 m n.p.m., ale mimo małych wysokości rzadko można spotkać obszary równinne. Z wyjątkiem prawie płaskich nizin nad Zatoką Botnicką, przeważają niewysokie równiny pagórkowate. W środkowej części Finlandii, między wałami moren czotowych Salpausselkä na południu i Suomenselkä na północy, rozciąga się Pojezierze Fińskie z ponad 60 tys. jezior. Największe z nich to: Saimaa (4400 km²), Päijänne (1065 km²), Kalla i Oulu. Na wschodzie, wzdłuż granicy z Rosją, rozpościera się Wyżyna Maanselkä o wys. 300–400 m n.p.m., a na północy Wyżyna Lapońska stanowiąca część przedgórze Gór Skandynawskich. W północnej części Finlandii jezior jest mniej, największe to Inari (1386 km²). W fińskiej Laponii (około 90% jej powierzchni leży poza kołem podbiegunowym) charakterystycznym elementem rzeźby są masywy kopulastych fieldów (tzw. tunturi) oraz pagóry twarzielcowe (tzw. vaara). Najbardziej górską rzeźbą odznaczają się Góry Skandynawskie w północno-zachodniej części kraju, z najwyższym wzniesieniem Finlandii – Haltiatunturi (1328 m n.p.m.). W wyniku postglacialnego dźwigania się lądu, obserwuje się stały przyrost powierzchni, szacowany na około 1000 km² na 100 lat. Najniższe wartości podnoszenia lądu notuje się na wybrzeżach Zatoki Fińskiej

PODSTAWOWE INFORMACJE

(2–3 mm rocznie), a najwyższe nad Zatoką Botnicką (do 10 mm rocznie). Linia brzegowa jest dobrze rozwinięta. Wybrzeża są przeważnie skaliste i strome; płaskie i piaszczyste są jedynie rejonu ujść rzek nad Zatoką Botnicką. Wzdłuż wybrzeży rozciąga się szeroka na 10–20 km strefa około 30 tys. wysp i skał podwodnych – słynnych fińskich szkierów. Największy archipelag tworzą oddalone od lądu 70–80 km Wyspy Alandzkie, stanowiące niejako pomost lądowy ze Szwecją.

Finlandia leży w strefie klimatu umiarkowanego chłodnego, na południu łagodzonego wpływami morskimi. Średnia temperatura w lutym wynosi od -16°C i -12°C na północy do -7°C i -8°C na południu, w lipcu od 13 – 15°C na północy do 16 – 17°C na południu. Ujemne temperatury panujące od listopada do marca powodują zamrażanie jezior i morskich wód przybrzeżnych. Roczna suma opadów wynosi 500–600 mm. Ze względu na położenie geograficzne, w Finlandii obserwowane jest zjawisko dnia i nocy polarnej. Noc polarna na północnych krańcach kraju trwa 51 dni. Trwała pokrywa śnieżna utrzymuje się przez 2–4 miesiące na południu i 6–7 miesięcy na północy.

Rzeki Finlandii są przeważnie krótkie (najdłuższe to Kala, Kemi, Oulu, Tornio, Vuoksi) i zasobne w wodę, z licznymi progami i wodospadami (najwięk-

szy Imatra wys. 18,4 m). Jeziora, rzeki i kanały tworzą wielki system dróg wodnych wykorzystywanych do żeglugi, spławu drewna i celów energetycznych. Około 1/3 powierzchni kraju zajmują bagna i torfowiska, szczególnie licznie występujące w zachodniej części kraju. Finlandia jest najbardziej zalesionym krajem Europy, lasy zajmują 69% powierzchni. Na południu obok lasów iglastych występują lasy mieszane i liściaste, w części środkowej i północnej natomiast sosnowo-świerkowe oraz brzoźowe (gł. Laponia). Na północy lasy brzoźowe na wyższych obszarach przechodzą w tundrę. Gleby są mało urodzajne, przeważają bielice, występujące na przemian z glebami bagiennymi. Najżyźniejsze gleby wykształciły się na wybrzeżach zatok Fińskiej i Botnickiej, ale zajmują one zaledwie 3% powierzchni kraju.

PODSTAWOWE INFORMACJE

Ludność

Liczba ludności: 5165 tys. (1999).

Gęstość zaludnienia: 15,3 osoby/km².

Języki urzędowe: fiński i szwedzki.

Ludność miejska: 64,8%.

Analfabetyzm: 0%.

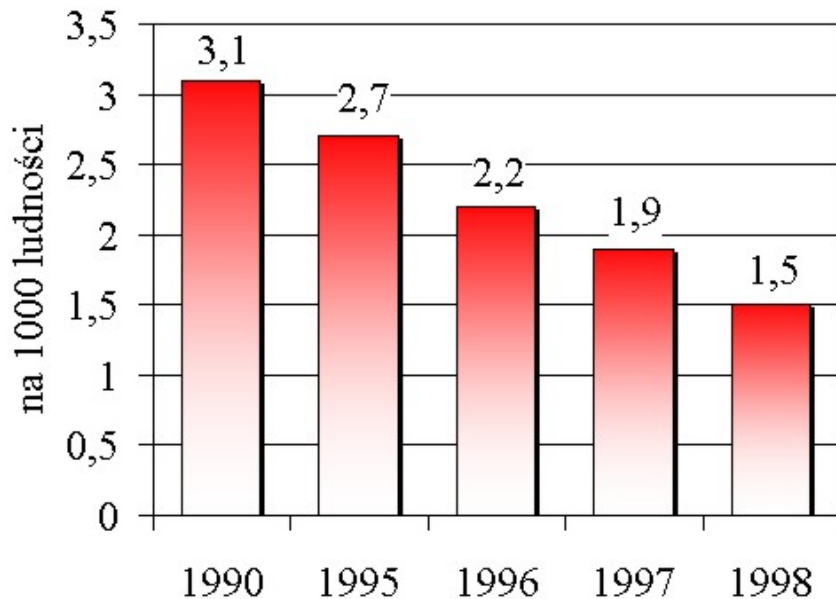
Główne miasta (liczba ludności w tys.):

Helsinki (509), Espoo/Esbo (183), Tam-

pere (176), Turku (161), Vantaa/Vanda

(160), Oulu (104).

PRZYROST NATURALNY W LATACH 1990 - 1998

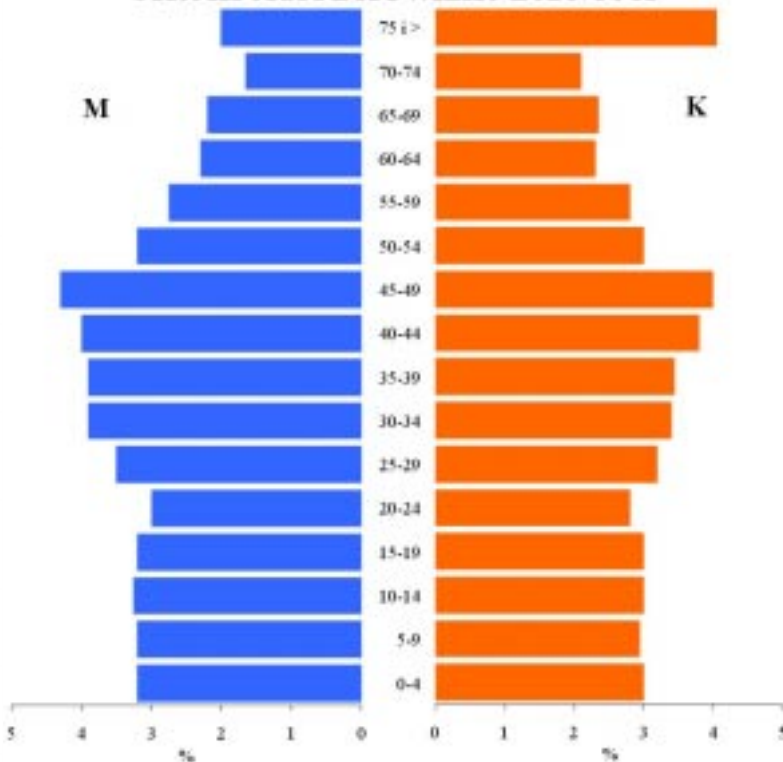

PODSTAWOWE INFORMACJE

Finlandia jest jednym z najstajiej zaludnionych krajów Europy, a rozmieszczenie ludności na terytorium kraju wykazuje duże dysproporcje. Najgęściej zaludniona jest część południowa, a szczególnie region Uusimaa zamieszkały przez około 25% populacji (gęstość zaludnienia 188 osób/km²). Najmniej ludności – tylko 25 tys. – liczy

provincia Wyspy Alandzkie, natomiast najmniejsze zagęszczenie wykazuje Laponia, w której na km² przypadają zaledwie 2 osoby. Wzrost liczby mieszkańców Finlandii jest powolny, niski jest także – wciąż malejący – przyrost naturalny (1980: 3,9%, 1998: 1,5%). Struktura wiekowa przedstawia się następująco: dzieci poniżej 14. roku życia sta-

STRUKTURA PŁCI I WIEKU LUDNOŚCI

PODSTAWOWE INFORMACJE

nowią 18% ogółu mieszkańców, ludność w wieku 15–64 lat – 67%, a powyżej 65 lat – 15%. Przeciętna długość życia jest wysoka i wynosi 76,8 roku (73 dla mężczyzn, 80,5 dla kobiet). Występuje liczebna przewaga kobiet: na 100 mężczyzn przypada 105 kobiet. Struktura zatrudnienia wskazuje na nowoczesność gospodarki: 66% ludności zawodowo czynnej pracuje w usługach, 27% – w przemyśle i budownictwie, około 7% – w rolnictwie i rybołówstwie.

Pod względem etnicznym Finlandia jest w zasadzie krajem jednolitym, 93,5% mieszkańców to Finowie. Poza tym kraj zamieszkują Szwedzi (5,9%), Rosjanie (0,4%) i Lapończycy (0,1%), z których tylko nieliczni posługują się językiem lapońskim (0,03% ludności kraju). Około 88% ludności wyznaje protestantyzm, niewielkie grupy tworzą prawosławni (1,2%), katolicy (0,06%) oraz wyznawcy judaizmu i muzułmanie.

KULTURA

Kultura fińska ukształtowała się pod wpływem kultury skandynawskiej, niemieckiej i rosyjskiej. Istotne znaczenie miała także twórczość ludowa, która odcisnęła swe piętno na kulturze i sztuce fińskiej.

Literatura

Literatura fińska rozwijała się w cieniu Szwecji, pod której wpływem politycznym i kulturalnym pozostawała przez stulecia. W języku szwedzkim napisano nawet hymn narodowy Finlandii (J. L. Runeberg). Momentem zwrotnym dla literatury fińskiej stało się opublikowanie w 1835 roku epepei narodowej „Kalewala” E. Lonnröta. Sfery kulturalne Finlandii podzieliły się wtedy na tzw. szwedomanów i fennomatów. Ogólnosiwiatowy rozgłos literatury fińska zyskała dzięki twórczości F. E. Sillanpää i M. Waltari. Znana jest także autorka książek młodzieżowych T. Jannsen.

Sztuka

Architektura fińska, zwłaszcza sakralna i obronna, rozwijała się pod wpływem sztuki szwedzkiej i niemieckiej. Z okresu późnego średniowiecza pochodzą między innymi gotyckie zamki w Turku, Wyborgu, a także charakterystyczne dla sztuki fińskiej kamienne kościołki wiejskie zdobione ludową polichromią (Hattula, Sauvo, Lohja). Architektura późniejsza powiela już wzory zachodnio-

europejskie, zwłaszcza francuskie. Współczesna architektura fińska nawiązująca do tradycji miejscowego budownictwa drewnianego jest przykładem udanego połączenia najnowocześniejszych rozwiązań konstrukcyjnych i przestrzennych z wykorzystaniem naturalnych walorów estetycznych tworzywa. Wybitnym osiągnięciem urbanistyki fińskiej jest między innymi miasto – ogród Tapiola oraz zespół budynków Politechniki Otaniemi.

Film

Charakterystyczne dla kina fińskiego są tak zwane wiejskie komedie inspirowane folklorem, które powstawały w latach 30. (T. Tugai, V. Vaala). Okres rozkwitu filmu fińskiego to lata 70., kiedy działał R. Mollberg, założyciel własnej szkoły filmowej, prezentujący w swojej twórczości tak zwany fiński naturalizm.

Muzyka

Tradycyjną fińską muzykę ludową reprezentują zawołania na zwierzęta, płace weselne i pogrzebowe oraz improwizowane pieśni zalotne i pasterskie. Fińskie pieśni Kalewali wykazują podobieństwo z europejską epiką średniowieczną, a także ludową muzyką rosyjską. Rozkwit muzyki nastąpił w Finlandii w XIX w., powstało wtedy towarzystwo filharmoniczne w Helsinkach oraz instytut muzyczny przekształcony w la-

tach 30. XX w. na akademię muzyczną imienia J. Sibeliusa.

Ciekawostka

Finlandia, do której należy część Laponii, uważana jest za ojczyznę Świętego Mikołaja. To na jej słabo zaludnionych terenach tuż pod kołem biegunowym mieszka ten sympatyczny staruszek wraz ze skrzatami i reniferami. Każdego roku fińskie poczty zasypywane są przez miliony listów do Świętego Mikołaja od dzieci z całego świata.

Kuchnia

Podstawą kuchni fińskiej są ryby morskie i słodkowodne. Zgodnie z tradycją, mieszkańcy Finlandii spotykają się przy kociołkach pożywnej zupy rybnej. Każda szanująca się fińska gospodyni domowa ma swój własny niepowtarzalny przepis na tę potrawę.

Zupa rybna

- 1,5 kg różnych gatunków ryb,
- 2 cebule,
- 3 marchwie,
- pietruszka,
- seler,
- puszka pomidorów lub przecier pomidorowy,
- sól, pieprz, liść laurowy, papryka,
- pięć łyżek kwaśnej śmietany,
- 3 żółtka.

Ryby gotujemy razem z głowami, startymi warzywami (oprócz pomidorów) i przyprawami. Następnie ryby wyjmujemy z wywaru, delikatnie filetujemy i obrane mięso wrzucamy do zupy. Dodajemy pomidory i jeszcze chwilę gotujemy. Śmietanę dokładnie mieszamy z żółtkami i zabelamy zupę. Zupę można podawać z grzankami lub bagietką.

GOSPODARKA

Finlandia jest wysoko rozwiniętym krajem o gospodarce rynkowej, przy znaczącym udziale sektora państwowego i spółdzielczego.

Tradycyjną branżą gospodarki kraju jest przemysł drzewny i celulozowy, który rozwinął się w oparciu o ogromne zasoby leśne. Główne ośrodki tych branż skoncentrowały się w południowej części kraju i wzdłuż wybrzeża, gdzie obok wielkich tartaków usytuowane są fabryki sklejek, drewnianych prefabrykatów budowlanych, okien, mebli oraz celulozy i papieru.

Do największych ośrodków przemysłu drzewno-papierniczego należą: Imaatra, Kaukopää, Kotka, Lahti, Oulu, Pori, Vaasa. Kraj posiada dobrze rozwinięty przemysł maszynowy specjalizujący się w urządzeniach do obróbki drewna i wyposażeniu fabryk papierniczych. Finlandia posiada dobrze rozwinięty przemysł stoczniowy z głównymi ośrodkami w Helsinkach, Turku i Raunie.

W przemyśle zatrudnionych jest około 25% społeczeństwa.

W oparciu o krajowe surowce rozwinęło się hutnictwo żelaza i miedzi. Największe huty zlokalizowane są w Turku, Helsinkach i Tampere. Dobrze rozwinął się przemysł elektrotechniczny produkujący sprzęt gospodarstwa domowego, radia, odbiorniki telewizyjne. Rolnictwo i rybołówstwo dostarczają surowców dla przetwórstwa spożywczo-

czego. Funkcjonują liczne fabryki konserw i przetworów rybnych, wędzarnie ryb, zakłady przetwórstwa mleka. Ponadto Finlandia posiada przemysł chemiczny, gumowy, materiałów budowlanych, poligraficzny i skórzany.

Trudne warunki naturalne nie sprzyjają rozwojowi rolnictwa. W centrum kraju i na północnych obszarach Laponii, gdzie w strukturze użytków rolnych dominują łąki i pastwiska, rozwinęła się hodowla, głównie bydła, a także owiec i reniferów. W rolnictwie zatrudnione jest około 3,2 % społeczeństwa.

Z roślin uprawnych największe znaczenie posiadają: jęczmień, owies, pszenica, ziemniaki, buraki cukrowe. Finlandia odnotowuje stały niedobór zbóż, który uzupełnia się importem. Na ograniczoną skalę rozwinęło się warzywnictwo i sadownictwo.

Szczególne miejsce w gospodarce zajmuje przemysł spożywczy, którego produkcja oparta jest na mleku, mięsie i rybach. Rozwinięty jest też przemysł mleczarski, aż 1/3 produkcji masła przeznacza się na eksport. Finlandia zajmuje 7. miejsce jako dostawca masła na rynek światowy (dane z 1999 r.). Kraj posiada wiele bogatych złóż surowców naturalnych, które stały się podstawą rozwoju wielu dziedzin przemysłu wydobywczego i przetwórczego. W rejonie miejscowości Outokumpu, na Pojezierzu Fińskim, wydobywa się rudy

GOSPODARKA

miedzi. Na południe od Oulu eksploatuje się złoża rud cynku. Także w rejonie Pojezierza Fińskiego wydobywa się rudy żelaza. Ponadto w eksploatacji znajdują się złoża siarki, rud cynku oraz niklu, ołowiu, kobaltu, wanadu, wolframu, a także złota.

W latach 1961–1994 Finlandia była członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), od stycznia 1995 r. jest członkiem Unii Europejskiej. Najważniejszymi partnerami handlowymi są Niemcy, Szwecja, Wielka Brytania i Francja.

Finlandia ma rozległą sieć dróg, ale tylko połowa z nich ma utwardzoną na-

wierzchnię. Poza koło podbiegunowe biegnie tylko jedna droga kołowa i tylko jedna linia kolejowa. Najlepiej rozwinięta jest sieć drogową i kolejową w południowej części kraju.

Połączenia między większymi miastami, rozszanymi po całej Finlandii, zapewnia transport lotniczy. Dobrze rozwinięta jest żegluga śródlądowa, wykonywana gęsty system kanałów łączących rzeki i jeziora.

Bibliografia

- P. Gardner, M. S. Rohan, A. Shackleton, *Geografia państw świata*, Warszawa 1998
J. Kwiatek, *Geografia Europy*, Warszawa 1999

FINLANDIA W UNII EUROPEJSKIEJ

Początek fińskiej drogi do ścisłej integracji z Europą Zachodnią wyznacza rok 1989 r., kiedy Finlandia stała się członkiem Rady Europy. Wcześniej geopolityczne położenie państwa – przede wszystkim sąsiedztwo Związku Radzieckiego – znacznie ograniczało aktywność tego kraju na arenie międzynarodowej. Polityka zagraniczna Finlandii prowadzona była w oparciu o zasadę neutralności i braku zaangażowania militarnego. Sytuacja zmieniła się po upadku ZSRR – Finlandia nie tylko przystąpiła do Rady Europy, ale także – wraz z innymi państwami Europy Środkowo-wschodniej stała się członkiem sygnowanego przez NATO paktu „Partnerstwo dla pokoju”.

Finlandia złożyła wniosek o przystąpienie do Unii Europejskiej 18 marca 1992 r. (niespełna rok później niż Szwecja).

Negocjacje rozpoczęły się **1 lutego 1993 r.** Prace związane z przystąpieniem do Unii Europejskiej prowadził rząd premiera Esko Aho (wywodzącego się z Partii Centrum), a głównym negocjatorem był minister handlu zagranicznego tego gabinetu – Pertti Salolainen (przewodniczący partii Kokoomus). 1 marca 1993 r. utworzono w Helsinkach Rządowe Centrum Informacji Europejskiej, potem utworzono jeszcze 19 biur informacyjnych we wszystkich regionach kraju.

Generalnie poparcie dla integracji z zachodnią Europą było w Finlandii dość znaczące, zwłaszcza w kręgach administracji rządowej oraz przedsiębiorców. Przeciwnikami wejścia do Unii Europejskiej byli głównie mieszkańcy wsi, upatrując w akcesji zagrożenia dla fińskiego rolnictwa. Według oponentów członkostwa Finlandii w Unii Europejskiej, zagrożeniem dla kraju miał być także napływ imigrantów, obcego kapitału oraz utrata tożsamości kulturowej. Przeciwnicy fińskiej integracji ze strukturami wspólnotowymi często odwoływali się do przykładu Norwegii, która dwukrotnie odrzuciła możliwość przystąpienia do Unii. Najpoważniejszą antyeuropejską organizacją była „Alternatywa dla UE”, zwolennicy Unii w listopadzie 1993 r. uformowali „Europejski Ruch w Finlandii”.

Ostatecznie o przystąpieniu do Unii Europejskiej zdecydowano w **referendum**, które odbyło się **16 października 1994 r.** (było to pierwsze referendum ogólnokrajowe od 1932 r.). Fińskie referendum nastąpiło po referendum austriackim. Frekwencja w unijnym referendum wyniosła 74% – decyzję aprobującą wejście do UE podjęto stosunkiem: **56,9%** (czyli ponad 900 tys. obywateli) **głosów za** – 43,1% (tj. ok. 700 tys. obywateli) **głosów przeciw**. Dalsza procedura przystępowania do Unii Europejskiej (tzn. akceptacja decyzji re-

FINLANDIA W UNII EUROPEJSKIEJ

ferendalnej przez fiński parlament – Eduskuntę – oraz pozostałe państwa członkowskie) przebiegła bardzo sprawnie.

1 stycznia 1995 r. Finlandia stała się czternastym (przed Austrią i po Szwecji) członkiem Unii Europejskiej.

W 1998 r., mimo krótkiego „stażu” w europejskiej piętnastce, Finlandia znalazła się w pierwszej grupie państw przystępujących do Europejskiej Unii Monetarniej (EMU). Działania rządu na rzecz przystąpienia do EMU były torpedowane przez opozycję, która domagała się kolejnego referendum – tym razem dotyczącego fińskiej obecności w EMU. Rząd, pod wodzą premiera Paavo Lipponena, odparł to żądanie, ale parlament głosował nawet w związku z tą sprawą wotum nieufności dla rządu. Ten impas polityczny nie stanął na przeszkodzie przynależności Finlandii do EMU. Co więcej, państwu udało się z sukcesem spełnić rygorystyczne kryteria EMU, co wydaje się o tyle zaskakujące, że jeszcze na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych Finlandia dotknięta była ogromnym kryzysem gospodarczym. Od roku 1994 średni wzrost dochodu narodowego Finlandii wynosi ok. 4,5% (według OECD w 1998 dochód na osobę wyniósł 20 tys. dolarów).

Po przystąpieniu do EMU, Finka Sirkka Hämmäläinen stała się członkiem za-

ządu Europejskiego Banku Centralnego (ECB).

W 1999 r. (maj–czerwiec) ówczesny prezydent Finlandii – Martti Oiva Kalevi Ahtisaari pełnił rolę mediatora Unii Europejskiej w czasie konfliktu w Kosowie.

Obecna prezydent Finlandii – Tarja Halonen (wybrana na ten urząd w 2000 r.) podczas kampanii wyborczej podkreślała swój pozytywny stosunek do Unii Europejskiej.

Na 2. połowę 1999 r. przypadła **fińska prezydencja** Unii Europejskiej. Znaczącym wydarzeniem tego okresu było nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej w Tampere (15–16 października 1999 r.), poświęcone III filarowi UE, tj. wymiarowi sprawiedliwości i sprawom wewnętrznym. Podczas tego posiedzenia Rada Europejska ustaliła skład, metody pracy i praktyczne rozwiązania dotyczące organu, któremu miało zostać powierzone przygotowanie projektu Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W konkluzjach z tego nadzwyczajnego szczytu wskazano potrzebę stworzenia wspólnej polityki UE w dziedzinie azylu i migracji, obejmującej partnerstwo z krajami pochodzenia imigrantów, Wspólny Europejski System Azylowy, uczciwe traktowanie obywateli państw trzecich, zarządzanie przepływem strumienia imigrantów. W Europejskim Obszarze Sprawiedli-

FINLANDIA W UNII EUROPEJSKIEJ

wości podkreślono konieczność zapewnienia lepszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w Europie, wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych oraz większego zbliżania prawa cywilnego państw członkowskich. Ponadto Rada Europejska zapowiedziała szczególnie zaangażowanie w zapobieganiu przestępczości na poziomie Unii (głównie przestępczości młodocianych, przestępczości w miastach i związanej z narkotykami) oraz podniesienie poziomu współpracy w zwalczaniu przestępczości (w tym zdecydowano o utworzeniu Europejskiej Akademii Policynnej). Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie do wdrożenia m.in. dyrektywy w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz Konwencji Strasburskiej z 1990 r.

Podsumowaniem prezydencji fińskiej był odbywający się w grudniu 1999 r. szczyt w Helsinkach. Wówczas wskazano rok 2003 jako datę gotowości Unii Europejskiej do przyjęcia pierwszych nowych państw, gotowych do przystąpienia. W związku z tym przedstawiono także ramy reformy instytucjonalnej, która miała towarzyszyć rozszerzeniu Unii.

Z fińską prezydencją łączy się też pojęcie **grupy helsińskiej**, związane z procesem poszerzania Unii Europejskiej. Tym mianem określamy grupę państw kandydujących do UE, wobec

których Rada Europejska na szczycie w Helsinkach wystosowała zaproszenie do rozpoczęcia negocjacji. Do grupy helsińskiej należą: Bułgaria, Litwa, Łotwa, Malta, Rumunia i Słowacja.

Obecnie Finlandia posiada 3 głosy w Radzie Unii Europejskiej (reforma instytucjonalna zmieni tę liczbę do 7).

W Parlamencie Europejskim zasiada 16 fińskich przedstawicieli. Finowie po raz pierwszy wzięli udział w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 1999 r. (frekwencja w tych wyborach wyniosła tylko 31,1%). Zgodnie z założeniami reformy instytucjonalnej, liczba fińskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego zmniejszy się do 13.

W Komitecie Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitecie Regionów Finlandia posiada po 9 przedstawicieli.

Fiński komisarz – **Erkki Liikanen** – sprawuje swoją funkcję w Komisji Europejskiej już drugą kadencję. Liikanen urodził się w 1950 r. w Mikkeli (Finlandia). Uzyskał tytuł magistra nauk politycznych (specjalizacja ekonomia) na Uniwersytecie w Helsinkach. W latach 1972–90 był członkiem Parlamentu, gdzie zasiadał w komisjach do spraw kultury (1972–75), rolnictwa i leśnictwa (1975–82) oraz spraw zagranicznych (1975–87; w latach 1983–87 był przewodniczącym tej komisji). W latach 1987–1990 sprawował funkcję Ministra Finansów. Przez kolejne cztery lata (do

FINLANDIA W UNII EUROPEJSKIEJ

1994) był Ambasadorem Nadzwyczajnym, szefem fińskiej misji przy Unii Europejskiej. Z chwilą wstąpienia Finlandii do Unii Europejskiej (czyli w 1995 r.), Liikanen został członkiem Komisji Europejskiej odpowiedzialnym za budżet, personel i administrację oraz tłumaczenia i wewnętrzne usługi komputerowe. Od 1999 r. jest komisarzem do spraw przedsiębiorczości i społeczeństwa informacyjnego.

Fin – **Jacob Söderman** – został w 1995 r. pierwszym **ombudsmanem** (rzecznikiem praw obywatelskich) w Parlamencie Europejskim. Söderman urodził się w 1938 r. Wykształcenie prawnicze zdobył na Uniwersytecie Helsińskim. W latach 1971–82 stał na

czele Departamentu Bezpieczeństwa Pracy w fińskim Ministerstwie Spraw Socjalnych i Zdrowia. Był również ministrem sprawiedliwości (1971). Przez sześć lat (1989–95) był rzecznikiem praw obywatelskich w Finlandii. Od 1995 r. pełni funkcję rzecznika obywateli Unii Europejskiej.

Do końca 2001 r. Finlandia nie była siedzibą żadnej agencji czy organizacji związanej z Unią Europejską.

Bibliografia

- O. Jussila, S. Hentilä, J. Nevakivi, *Historia polityczna Finlandii 1809–1999*, Kraków 2001
M. Bonikowska, A. Ostrowska, *Finlandia: strategia faktów*, Integracja – Eurobiuletyn, Nr 5/1999
www.europa.gery.pl

AMBASADY I KONSULATY

Ambasada Republiki Finlandii

ul. Chopina 4/8, 00-559 Warszawa
tel. (22) 629 40 91; fax (22) 621 34 42
e-mail: sanomat.var@formin.fi

Agencja Konsularna Finlandii w Gdyni

ul. Jana z Kolna 25, 81-354 Gdynia
tel. (58) 621 68 52; fax (58) 661 48 64
godziny otwarcia: 9.00-11.00
poniedziałek i piątek

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Helsinkach

Armas Lindgrenintie 21, 00570 Helsinki,
Suomi-Finland
tel. (3589) 684-8077, 684-8090, 684-8179
fax 684-7477
e-mail: amb.poland@helsinki.inet.fi

Konsulat Honorowy RP w Oulu

Konsul Honorowy: Jorma Lukkari Rautaruukki Oyj
Kiilakiventie1, 90101 Oulu, PO Box 217
tel: (+3588) 88360, fax:(+3588) 334793

Konsulat RP w Turku

Konsul Honorowy: Jari Rastas
WTC-Building, Veistämönaukio 1-3
20100 Turku
tel. (003582) 2813180; fax 281390

Konsulat RP w Espoo

Konsul Honorowy: Stefan Widomski
(polski, fiński, angielski, niemiecki, rosyjski)
c/o Nokia Group, Kailahdentie 4, 02150 Espoo
tel. (praca) (09) 1807-248; fax 654-431

Konsulat RP w Tampere

Konsul Honorowy: Timo Antila
Tampere, c/o Tako Carton Plant Ltd.
Hallitukatu 1, 33200
tel. (003583) 1046 35399; fax 1046 35370

ADRESY

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
Al. Ujazdowskie 9,
00-918 Warszawa
www.ukie.gov.pl

**Departament Komunikacji Społecznej
i Informacji Europejskiej**
Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa
tel. (22) 455 54 82, fax (22) 455 54 70
www.ukie.gov.pl

Centrum Informacji Europejskiej
Departament Informacji Europejskiej
ul. Krucza 38/42, 00-512 Warszawa
tel. (22) 455 54 88, fax (22) 455 54 89
www.cie.gov.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie „Towarzystwo Amicus”
ul. Sienkiewicza 40, 15-092 **Białystok**
tel. 0-85 653 77 53, fax 0-85 653 77 53
eurobialystok@bia.pl www.rcie.bialystok.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie Instytut Południowy
ul. Słowackiego 17a, 43-300 **Bielsko-Biała**
tel./fax 0-33 812 35 20
rcie@mail.um.bielsko.pl www.um.bielsko.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Kujawsko-Pomorskie Stowarzyszenie
na rzecz Rozwoju i Integracji Europejskiej
ul. Gdańska 10, 85-006 **Bydgoszcz**
tel. 0-52 321 61 61, fax 0-52 322 79 19
rcie@rcie.bydgoszcz.pl www.rcie.bydgoszcz.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Akademia Polonijna w Częstochowie
ul. Pułaskiego 4/6, 42-200 **Częstochowa**
tel./fax 0-34 368 09 21 wew. 36, fax 324 96 62
rcie@rcie.czest.pl www.rcie.czest.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie Kulturalne „Viva art”
ul. Czerwonego Krzyża 2, 82-300 **Elbląg**
tel. 0-55 233 32 22, fax 0-55 232 42 34
rcie@elblag.com.pl www.rcie.elblag.com.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Pomorska Izba Przemysłowo-Handlowa
Długi Targ 39/40, 80-830 **Gdańsk**
tel. 0-58 301 13 25, tel./fax 0-58 305 60 18
rcie@piph.pl www.rcie.gdansk.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Regionalne Stowarzyszenie Rozwoju
ul. Jagiellończyka 8, 66-400 **Gorzów Wlkp.**
tel. 0-95 721 52 05, fax 0-95 721 52 06
rcie@gorzow.arx.pl www.rcie.gorzow.arx.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie Gmin Polskich Euroregionu Nysa
ul. 1 Maja 57, 58-500 **Jelenia Góra**
tel. 0-75 642 38 83, fax 0-75 767 64 70
ercie@rcie.euroregion-nysa.pl
www.rcie.euroregion-nysa.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja „Kaliski Inkubator Przedsiębiorczości”
ul. Częstochowska 25, 62-800 **Kalisz**
tel. 0-62 765 60 55, fax 0-62 764 50 16
rcie@kip.kalisz.pl www.kip.kalisz.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja na rzecz Uniwersytetu Śląskiego i Rozwoju
Samorządności Wśród Młodzieży VIRIBUS UNITIS
ul. Wojewódzka 42, 40-026 **Katowice**
tel. 0-32 209 17 01, fax 0-32 209 16 90
centrum@rcie.katowice.pl www.rcie.katowice.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej
ul. Sienkiewicza 25, 25-007 **Kielce**
tel./fax 0-41 34 300 38
rcie@rcie.kielce.pl www.rcie.kielce.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Agencja Rozwoju Regionalnego SA
ul. Zakładowa 4, 62-510 **Konin**
tel./fax 0-63 245 30 95, fax 0-63 242 22 29
rcie@arrkonin.org.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Centrum Innowacji i Przedsiębiorczości
ul. Młyńska 2, 75-054 **Koszalin**
tel./fax 0-94 347 13 17
rcie@rcie.koszalin.pl www.rcie.koszalin.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Federacja Związków Gmin i Powiatów RP
ul. Mikołajska 4 (Mały Rynek), 31-027 **Kraków**
tel. 0-12 421 30 15, fax 0-12 421 33 15
centrum@federacja.krakow.pl
www.centrum.krakow.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Nowy Staw
ul. 3 Maja 18/3a, 20-113 **Lublin**
tel. 0-81 534 61 91, fax 0-81 534 61 92
nowystaw@lu.onet.pl www.rcie.lublin.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Agencja Rozwoju Regionalnego SA w Łomży
ul. Skłodowskiej 1, 18-400 **Łomża**
tel. 0-86 215 00 72, fax 0-86 216 33 26
rcie@podlaskie.com www.rcie.podlaskie.com

ADRESY

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Studiów Europejskich – Instytut Europejski
ul. Piotrkowska 262/264, 90-361 **Łódź**
tel./fax 0-42 637 79 76
rcie@ie.lodz.pl www.rcie.lodz.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Barbary i Andrzeja Chronowskich
ul. Jagiellońska 52, 33-300 **Nowy Sącz**
tel. 0-18 547 47 27, fax 0-18 443 77 34
rcie@nowysacz.pl www.rcie.nowysacz.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja „Wspieranie i Promocja Przedsiębiorczości
na Warmii i Mazurach”
ul. 1 Maja 3, 10-117 **Olsztyn**
tel. 0-89 535 38 38, fax 0-89 535 99 06
rcie@rcie.it.olszyn.pl www.rcie.it.olszyn.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Rozwoju Śląska oraz Wspierania Inicjatyw
Lokalnych „Dom Europejski”
ul. Słowackiego 10, 45-364 **Opole**
tel. 0-77 454 26 21, 454 25 97, fax 454 56 10
domeuropejski@fundacja.opole.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Agencja Rozwoju Regionu Mazowsza
Północno-Wschodniego
ul. Hallera 13, 07-412 **Ostrołęka**
tel./fax 0-29 760 30 45
rcie_ostroleka@arrmpw.org.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Piotrkowskie Stowarzyszenie Rozwoju, Promocji
i Integracji Europejskiej „EURO-CENTRUM”
ul. Próchnika 17, 97-300 **Piotrków Trybunalski**
tel. 0-44 649 76 62
rcie@rcie.piotrkow.pl www.rcie.piotrkow.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica w Płocku
Al. Kilińskiego 12, 09-402 **Płock**
tel. 0-24 366 41 66, fax 0-24 366 41 48
rcie-plock@wlodkowic.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie Instytut Zachodni
ul. Mostowa 27, 61-854 **Poznań**
tel. 0-61 852 49 48, fax 0-61 852 49 05
rcie@rcie.poznan.pl www.rcie.poznan.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Rolnictwa
Oddział w Radomiu
ul. Chorzowska 16/18, 26-600 **Radom**
tel. 0-48 365 31 01, fax 0-48 365 49 70
Info@rcie.radom.pl www.rcie.radom.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania
ul. Sucharskiego 2, 35-225 **Rzeszów**
tel. 0-17 866 11 82, fax 0-17 866 11 83
roie@wsiz.rzeszow.pl www.rcie.rzeszow.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Rozwoju Regionu Podlaskiego „Ekoland”
ul. Kazimierzowska 23, 08-110 **Siedlce**
tel./fax 025 633 06 97
ekoland@ekoland.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Stowarzyszenie „Integracja”
ul. Konopnickiej 7, 16-400 **Suwałki**
tel. 0-87 565 18 25, fax 0-87 565 18 36
info@odnowa-rar.com.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja na rzecz Uniwersytetu Szczecińskiego
Al. Jedności Narodowej 31, 70-453 **Szczecin**
tel. 0-91 444 11 39, fax 0-91 444 11 40
centrum@univ.szczecin.pl www.zcie.szczecin.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Rynek 9, 33-100 **Tarnów**
tel. 0-14 626 43 00, fax 0-14 626 49 00
agata@um.tarnow.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Pomorska Fundacja Rozwoju Kultury i Sztuki
ul. Bankowa 14/16, 87-100 **Toruń**
tel./fax 0-56 652 11 21
centrum@europa.torun.pl www.europa.torun.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Dolnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego SA
ul. Wysockiego 10, 58-300 **Wałbrzych**
tel. 0-74 842 60 03, 843 49 12
rcie@rcie.walbrzych.pl www.rcie.walbrzych.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Fundacja Kultury Akademickiej „Universitas”
ul. Kołłątaja 21, 50-006 **Wrocław**
tel. 0-71 788 23 58, fax 0-71 788 23 43
centrum@dcie.com.pl www.dcie.com.pl

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji – Centrum
Badawczo-Szkoleniowe
ul. Akademicka 4, 22-400 **Zamość**
tel. 0-84 638 26 16, fax 0-84 638 26 15
cbs@wszia.edu.pl www.wszia.edu.pl/rcie

Regionalne Centrum Informacji Europejskiej
Lubuski Komitet Europejski
Al. Wojska Polskiego 71a, 65-762 **Zielona Góra**
tel./fax 0-68 325 79 88
rcie@rcie.zgora.pl www.rcie.zgora.pl

Publikacja sfinansowana ze środków Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej
© Copyright by Regionalne Centrum Informacji Europejskiej w Rzeszowie
Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania – Rzeszów 2002

ISBN 83-86634-20-0

A stylized map of Europe is shown in shades of blue and grey. Yellow stars are scattered across the map, with a vertical column of five stars on the left side. In the top right corner, the acronym 'RCIE' is written in large, bold, blue letters. Below it is a logo consisting of a blue square with a white cross, followed by the word 'RZESZÓW' in blue capital letters.

RCIE

RZESZÓW

REGIONALNE CENTRUM INFORMACJI EUROPEJSKIEJ W RZESZOWIE

PROFESJONALNA INFORMACJA EUROPEJSKA

- BIEŻĄCE INFORMACJE Z ZAKRESU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
- DOSTĘP DO BIBLIOTEKI EUROPEJSKIEJ (OK. 1000 WOLUMINÓW)
- BAZY AKTÓW PRAWNYCH UE
- KONFERENCJE, SZKOLENIA
- OPIEKA NAD SZKOLNYMI KLUBAMI EUROPEJSKIMI

REGIONALNE CENTRUM INFORMACJI EUROPEJSKIEJ
przy WYŻSZEJ SZKOLE INFORMATYKI i ZARZĄDZANIA
ul. mjra H. Sucharskiego 2, 35-225 Rzeszów
tel. 0-prefix-17 8661 182, fax 0-prefix-17 8661 183
e-mail: roie@wsiz.rzeszow.pl, www.rcie.rzeszow.pl

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej (UKIE) koordynuje proces przygotowań Polski do członkostwa w Unii Europejskiej, nadzoruje dostosowania legislacyjne, realizację układu stowarzyszeniowego oraz wykorzystywanie środków pomocowych w ramach programów Phare, Ispa i Sapard, prowadzi działania informujące społeczeństwo polskie o integracji.

Urząd utworzył stronę internetową (www.ukie.gov.pl), na której znajdziecie Państwo między innymi:

- stale aktualizowane informacje o przebiegu negocjacji akcesyjnych,
- dokumenty dotyczące integracji,
- publikacje, analizy, opracowania przygotowane przez UKIE,
- serwisy tematyczne (m.in. o programach pomocowych, dla samorządów),
- adresy instytucji i organizacji zaangażowanych w proces integracji,
- informacje o ogólnopolskiej sieci Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej.

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej

Al. Ujazdowskie 9

00-918 Warszawa

tel. 0-22 455-55-00, fax 0-22 455-53-40

<http://www.ukie.gov.pl>

e-mail: info@mail.ukie.gov.pl

**Publikacja została sfinansowana ze środków budżetowych
Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.**